

„Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne...” (1János 4,16b)

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2021 • VII. Évfolyam • 3. szám • Ára: 1,25 lej

„...miután türelemmel várt, beteljesült az ígéret... (Zsidók 6,15)”

Alapige: Zsid 6, 13-20

Adventi várakozásunk egy biztos pontra irányul, készít fel minket.

Olyan ez az időszak, mint az ajándékbontás pillanatai. Kezünkbe vesszük a díszes csomagolásban rejlő ajándékot, és elkezdjük kibontani. A kíváncsiság miatti feszültség, az izgalom ott lebeg a levegőben: vajon azt kapom, amire számítottam?

Biztos, hogy jól ismernek a szeretteim és azt kapom, amit szeretnék?

Az ajándék láttán, megfogalmazódik az érzés: pont erre vágytam!

**Solyom Szabina-
Brigitta lp.**

*Kismajtényi Református
Egyházközség*

Az ember élete során mindig a biztos pontokat keresi. Nem szeretünk bizonytalan talajon ingadozni. Biztosítást kötünk az autónkra, házunkra, vagy akár saját magunkra. Mindezt azért, hogyha majd a jövőben történik valami baj, tragédia, legyen egy biztos pont, egy kapaszkodó, ahonnan mi, vagy a család segítséget, támaszt, vagy esetleg megnyugvást várhat.

Mai igénk is egy biztos pontról beszél. Biztos pont, biztos hely, amely Istennél, az Ő közelségében van. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy Isten az ember életbiztosítója akar lenni. Nem hiába fogalmaztam így: akar lenni. Nem tolakszik, nem erőszakolja rád magát, amíg ki nem monddod, hogy igen, akarom. Nem ilyen. Felolvasott Igében is hallhatuk, hogy Ő felajánlja, sőt megígéri, hogy drága ajándékokra lehetsz nála.

Ahhoz, hogy elmondhassuk, pont erre vágytam, szükséges a rohanásban egy kicsit megállnunk és önma-

gunkba tekintenünk. Vizsgáljuk meg vágyainkat, reményeinket, kapcsolatainkat, és lássuk meg azt, hogy honnan indultunk, hol vagyunk most, és hova tartunk, hova kell megérkeznünk.

Mindig azzal töltjük meg az ünneplésünket, amivel a szívünk van

tele. Nagyon sokszor hangzik el az emberek szájából az ünnep közeledtével a következő kijelentés: nyakunkon az ünnep. És sokszor valóban ez a probléma, hogy a nyakunkon hordozzuk és nem a szívünkben.

Folytatás a következő oldalon

„...miután türelemmel várt, beteljesült az ígéret... (Zsidók 6,15)”

Kitakarítjuk és ünnepi dekorációba öltöztetjük lakásunkat, mindenféle ínycsiklandozó étellel és süteménnyel készülünk, csak épp ez idő alatt a szívünket felejti el kitakarítani. Krisztus megszületését várjuk valahol a messzi Betlehembe, de nem a szívünkbe.

Isten szava az emberi szóval szemben biztos pontot, elmozdíthatatlan hegyet, megmásíthatatlan törvényt jelent. Isten mégis lép egyet, s ha az ember számára a pusztaság nem lenne elég, akkor ilyen kijelentést tesz: esküszöm! Mennyivel másabbul hangzik mindez még az ember szájából is, hát még Istentől. Esküszöm – tehát kétség se fér hozzá, hogy meglesz. Esküszöm – azaz teljes mértékben megbízhatóság bennem. Teljes ráhagyatkozás, mint ahogyan a csecsemő ráhagyatkozik édesanyjára. Nem kételkedik az őt ölelő karok között, nem lázad ellene, nem aggódik, hogy vajon lesz-e mit ennie, mi lesz holnap. Egyszerűen boldog és nyugodt ott az édesanya karjaiban, mert számára ez jelenti a biztos pontot.

Így volt Ábrahám is Isten karjaiban. Nem kételkedett, nem lázadt ellene, egyszerűen hitt Istennek. Életében, szívében első helyen Isten állt. Ezért is tudott türelmesen várakozni, a próbatételekben szilárd maradni, hogy végül el tudja mondani: pont erre az ajándékra vágytam!

Ábrahám életében, a neki adott isteni ígérek beteljesedését követhetjük nyomon. Ábrahám hitt és türelemmel várt. Egy arab közmondás szerint: a türelem végén van a mennyország. Nagyon nehéz türelmesnek lennünk egy olyan világban ahol minden most, azonnal kell. Amikor rohanó világunk és fogyasztói társadalmunk egyre inkább azt sugallja, hogy siess, ne maradj le, már nincs sok, rohani kell, vedd meg még most! Isten azonban mégis türelemre, megállásra int. Hisz aki rohan nincs ideje visszatekinteni. Aki rohan, nem látja meg életében Isten ígéreteinek beteljesedését. Túrmezei Erzsébet Lánnyomok című versében is egy

ilyen visszatekintés figyelhető meg. Az ember visszatekint megtett életútjára, amelyen az Úrral indult el. A visszatekintés meglepő felismeréssel jár: a legnehezebb úton, a legkínosabb ösvényen csak egy ember lábnyom látszik, hiába ketten indultak el. A szemrehányó kérdésre, miszerint az Úr, ígéretétől eltérően elhagyta őt, épp amikor a legnagyobb szüksége lett volna rá, már-már megszégyenítő válasz érkezik: mert a legsúlyosabb próbák alatt/ Téged vállamon hordoztalak.

Isten tehát élénk jön, segítségünkre van, az adventi készülődésünkben is. Félúton vagyunk Betlehembe. De jó lenne meg is érkezni a lelki Betlehembe, és nem elfáradni félúton. Jó lenne felkészülni ez idő alatt és nem kikészülni. Jó lenne hittel és türelemmel készülni.

Hit és türelem kéz a kézben járnak. Talán az egyik legszemléletesebb példája ennek a mezőgazdaságban történő vetésnek a képe. Az emberek tavasszal elvetik a magot, abban a hitben, reménységben, hogy aratni fognak. De az aratás nem következik be egyik napról a másikra. Türelem és idő kell hozzá. Ápolni, gondozni kell a földet, hogy abból termés legyen. Türelem kell ahhoz, hogy amit tavasszal elvetettek, ősszel a többszörösét arathassák.

Hit és türelem. E két dolog kell kitöltse az adventi várakozásunk. A felolvasott ígérésben egy nagyon világosan követhető érvelést figyelhetünk meg. Isten meg akar győzni bennünket, hogy nála megtalálhatjuk a biztos pontot. Azt a pontot, amelyre mindig is vágytunk. Az Élő Reménységre való tekintés

Isten tehát egy olyan ajándékot ad nekünk az adventi ünneplésünkbe, amelyről mi is elmondhatjuk: pont erre vágytam! Tőle kaptuk a reménység ajándékát. Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya... (19. vers)

Életünk olyan, mint egy hajó az élet tengerén. Elindul egy kikötőből születésünk pillanatában, az örök élet kikötőjét tűzve ki célként magá-

nak. Ide kéne megérkezzen. Az úton vannak csendes pillanatok, amikor szépen, lassan tudunk haladni. De vannak viharverte időszakok is. Amíg ebben a világban vándorolunk, nem állunk biztos talajon, biztos földön. Sokszor mindenhol csak támadás ér minket. Hullámok, habok vesznek körül. Sokszor érezzük az aggodalomnak a habjait, az elkecseregésnek, a gyásznak a hullámain, amikor a hullámok, ide-oda dobálják hajónkat. De ha leengedjük a horgonyt, az stabil alapokat vesz, megszilárdítja a hajó egészét. Krisztus az mi életünk számára olyan, mint a horgony a hajón. Benne biztos pontra lelünk, hiszen ő az aki behatol a kárpit mögé, ahova elsőként bement értünk Jézus, aki Melkisédek rendje szerint főpap lett örökké.

Krisztus tehát, a mi mennyei Főpapunk, Isten közvetlen közelségében van. Benne lehorgonyozni annyit jelent, hogy általa mi is közvetlenül Istenhez kapcsolódhatunk: kegyelmet, szabadulást kaptunk általa. Így a jövővárás benne jelenné lett: itt és most kell beengedd az életedbe!

Mi már nem a gyermek Jézus megszületését várjuk, hanem Jézus második eljövételére készülünk. Készüljünk erre úgy, ahogyan Jézus meghagyta nekünk: Új parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek: amint én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást.

Isten személyre szabott ajándékot adott számunkra az adventi ünneplésünkbe, várakozásban. Álljunk meg a nagy rohanásban és fogadjuk el, fogadjuk be a szívünkbe ezt a drága ajándékot. Ne akarjunk ünnepet, karácsonyt kreálni, mert a karácsony történik. Akkor és ott történik, ahol és amikor, a várakozásban egy krisztusi gesztus, krisztusi mozdulat, krisztusi mosoly születik. Isten ajándéka tehát az Ő szerelme, amely által mi is tudunk szeretni és szeretetet elfogadni.

Készítsük el szívünket, helyet adva benne az Ő ajándékának. Ez az ajándék által igazi ünnepünk lehet, és bátran mondhatjuk majd: pont erre az ajándékra vágytam!

Ravasz László, az aranyszavú püspök életútja

„Az Isten háza alapjában véve családi ház. A családfő maga Isten, mi- a körülötte letelepedő sereg,- az Ő házanépe” (Ravasz László)

Lakatos Nella
egyházmegyei elnök

A Nagybányai Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége 2021. június 26-án Avasújvárosban tartotta köri képzését. Az igei áhitatot **Pop Péter Ádám,**

Nagybánya-Újváros beszolgáló lelkipásztora tartotta Mózes 5,8,2-3 versei, valamint Hóseás proféta könyve 8. részének válogatott versei alapján.

Az igehirdető az emlékezésről beszélt kiemelve azt, hogy kik az emlékezők és mire emlékeznek. Nem szabad megfeledkezni múltunkról, az eltelt időszak viszontagságairól, mert a feledékenység háládatlansághoz vezet. És addig, amíg emlékezünk, mindig Istenre emlékezünk - hívta fel figyelmünket, - mert Ő kegyelmes, szeretetteljes és vezet minket a krisztusi úton a cél fele.

Lakatos Nella megyei elnök köszöntő beszédében elmondta, hogy ez a találkozó emlékeztetni akar református egyházunk kiemelkedő személységére, **Ravasz László** Dunameléki Református Egyházkerület püspökére, akinek tavaly volt halálának 45. és a jövő évben lesz születésének 140. évfordulója.

Ő volt az a püspök, aki 1922-ben ezeket mondta a presbiteri hivatásról: „a presbitereket kell hivatásuk magaslatára emelni, ki kell képeznünk az új presbiter típus, aki az egyház anyagi és szellemi ügyeinek hivatott és felelős őrállója. Imádkozó, bizonyosságtevő, missziói munkát végző presbiterekre van szükség. Azért biztatom munkatársaimat, hogy presbiteri konferenciákat tartsanak, a presbiterek nevelésének ügyét tegyék legfontosabb programjukká.”

Sajnos a pandémia meggátolt bennünket, és nem volt lehetőség időben megtartani a tervezett előadást, ezért most került erre sor.

Sziszik József, Kőszegremete Református Egyházközség lelkipásztora **Ravasz László, az aranyszavú**

püspök életútja címmel tartott előadást, aki püspök, teológus, politikus, hitszónok, egyházépítő, tudós író, és a 20. század meghatározó egyénisége volt. Az előadó bemutatta a püspök úr életének 3 szakaszát alátámasztva idézetekkel **Ravasz László Emlékezéseim** című könyvéből, aki önmagát jellemezve „25 éven át Magyarország vándorprédikátora volt”, és aki szerint „az egyház legfőbb célja az Ige hirdetése, a Krisztusról szóló bizonyosság-tétel”. Célja egy modern egyház megszervezése volt, egy olyan egyházé, mely hiteles és jelen van a társadalom életében. Nagy hangsúlyt fektetett a gyülekezetek megismerésére, azok állapotára. Évente kb. 400 prédikációt és beszédet mondott. Tevékenysége nyomán egyházi intézmények, kórházak kezdtek működésködni, gyülekezetek jöttek létre, templomok épültek. Az előadó beszélt a püspök politikai portréjáról, a kommunizmus idején történt félreállításáról. 93 évesen hunyt el az a kimagasló személy, aki egyházá-

nak elkötelezett, nagy tudású, karizmatikus vezetője volt, nemzetének hűségese tagja, és aki rendületlenül vallotta, hogy „a hit megtart egy nemzetet”. Ezért tanított, ezért prédikált, ezért hirdette az evangéliumot, hogy ezt a nemzetmegtartó hitet erősítse, a magyarság jövőjét szolgálja.

A találkozón **Gellén Sándor Károly,** egyházmegyei esperese előadásában egyházkerületünk megalakulásáról beszélt **100 éves a Királyhágomelléki Református Egyházkerület** címmel.

Előadásában a hangsúlyt a Nagybánya egyházmegyéjét érintő eseményekre fektette, kiemelve az akkori időszak egyházat érintő politikai eseményeit, a megalakulás körüli vitákat, a püspöki választás körülményeit.

Egyházmegyei presbiteri szövetségének elnöksége köszönetét és háláját fejezte ki az előadóknak, lelkipásztoroknak a szolgálatukért, és Isten gazdag áldását kérték további életükre.

Az igaz ember pedig hitből fog élni (Róm. 1, 17) „Számadással Istennek tartozom” (Kálvin János)

A reformáció és az újkori egyház volt a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség nyári presbiterképzésének központi témája, amit a Nagyvárad –Újvárosi református templomban tartottak 2021. július 10-én.

Nt. Vinczéné Pálfi Judit egyházkerületi missziói, diakóniai előadótanácsos nyitó áhítatának bibliai igéjét, Lukács 9.12-17 verseit olvasta és magyarázta az egybegyűlteknél. Kiemelte, hogy az ember egy örökmozgó lény, aki elindul valahová, keres valamit és életének mindig van valami célja. Úgy, ahogy az ötezer ember is elindult, hogy találkozzon Mesterével, közelében legyen, gondjukat elé vigyék, tanulni akartak, hitben erősödni. Jézus fáradsága ellenére sem küldte el őket, hanem csodatétel által erőt nyújt nekik, hiszen a mennyei Atya vezeti. Mi magunk, presbiterek is eljöttünk tanulni, Isten közelében lenni, aki segít bennünket, célja van velünk, és öröklik felettünk.

Tóth András szövetségi elnök megköszönte a lelkipásztorasszony szolgálatát, és az Ap.csel 20.28 versével köszöntötte a tanulni vágyó presbitereket hangsúlyozva, hogy a felolvasott bibliai igé került a kerületi presbiteri szövetség zászlajára, amit be is mutat a kivetítőn.

Dr. Papp György, a Kolozsvári Protestáns Teológia adjunktusa előadásában beszélt a reformáció keletkezésének előzményeiről, az emberek elégedetlenségéről a római egyházzal szemben, majd részletesen bemutatta egyházunk két reformátorának életét, munkásságát. Hangsúlyozta, hogy a reformáció nem emberi mű, hanem Isten Szentlelkének munkája, aki a megromlott egyház „fojtó levegőjét elfújta”, a sötétségben tartott lelkeket felszabadította, és a nyáját az evangélium tiszta forrásához visszavezette. Az Úr erre a feladatra és szolgálatra **Luther Márton** választotta.

Eislebenben született 1483. nov. 10-én bányászcsaládból, apja jogi egyetemre küldi, de a sors mást tartogatott számára. 22 évesen beáll szerzetesnek, amivel kiváltotta apja haragját. Olvassa a Bibliát, tanulmányozza Augustinus írásait, és Pál apostol leveleiben felismerte a bűnbocsátó Atya Istent. Teológiai tanulmányait Wittenbergben folytatta, héber és görög nyelvet tanul, teológiai doktor, majd a bibliatudományok tanára lett. Római útja után összetűzésbe kerül a római egyházzal, 95 tézisben összefoglalta mindazt,

amit a Szentírásból Isten bűnbocsátó kegyelméről felismert, és 1517. okt. 1-jén a wittenbergi vártemplom kapujára kiszegzett. A tételek nyomtatásban is megjelentek, Luthert Augsburgban kihallgatják a pápa parancsára, és felszólítják tételeinek a visszavonására. Barátai segítségével kimenekül a városból, Wittenbergbe kerül, ahol sokat dolgozik, ír. Írásait Bazelben kinyomtatják, és tanításai terjednek. Luther ügye nemzeti ügygá lett, a pápa kiadja Exurge Domine című kiátkozó bulláját, amit Luther elégetett barátai előtt. Wormsba birodalmi gyűlés elé vezették, kérték tanainak visszavonására, ahol kijelentette: „Ha nem győznek meg Szentírásbeli bizonyságokkal... úgy lelkiismeretem az Ige foglya, ennél fogva nem tudok és nem akarok semmit visszavonni.”, *Itt állok, és nem tehetek másképp*. Ezek után mint lázadót birodalmi kiközösítéssel sújtották. Bölcs Frigyes uralkodó megmenekítése érdekében elrabolatja, György lovag néven él Wartburgban, ahol német nyelvre fordítja az Újtestamentumot. Visszatér Wittenbergbe, megnősül, sokat betegeskedik és 1546. febr. 18-án elhunyt. A vártemplomban helyezték örök nyugalomra.

Luther Márton a protestáns reformáció szellemi atyja volt, megszervezte az evangélium szerint az egyházat, énekszerző is volt, az ő korában kezdtek anyanyelven énekelni a templomokban.

A reformáció tüze más országokban is fellobbant, ezek között a svájci reformáció volt a legjelentősebb.

Zwingli Ulrich humanista és reformátor volt, evangéliumi szellemű istentiszteleteket tartott, szembeszállt a mise,

a tisztító tűz és a szentek közbenjárás tanaival. Halála után a reformáció szent ügyének új lendületet adott Kálvin János, aki tiszta evangéliumi látásával, törhetetlen akaraterjével és óriási bátorságával küzd a szent ügyért.

Kálvin János 1509-ben született észak-franciaországi Picardia tartomány Noyon nevű kisvároskájában. Apja a helyi püspökség és káptalan ügyvivője, papi pályára szánta fiát, és Párizsban taníttatja. Itt latint tanul kedvenc tanárától, Cardier Marhurintól akitől ágostoni kegyességet is tanult. Közben apja összezördült a káptalannal, és ezért jogi pályára felé irányítja fiát, aki a bourgeois egyetemen folytatja tanulmányait. Itt kerül kapcsolatba Wolmar professzorral, aki görögöt tanít, és a Biblia olvasására buzdítja Kálvint. Apja meghal, így szabadon követhette szíve vágyát, és a teológia tudománya felé fordul. Lefordítja Seneca: De Clementina művét, magyarázatokat fűz hozzá, kihangsúlyozva a kegyelem gyakorlásának a fontosságát. Párizsba megy, ahol az a bizonyosság tölti el, hogy ő Isten elhívott gyermeke. Szakít a római egyházzal, lemond papi jövedelméről, és az evangéliumi igazság hitvallójává válik. Menekülnie kell Párizsból, álnéven bújkál és barátjánál, De Tillet Lajos angoulemi kanonoknál húzódik meg. Sokat dolgozik, ír, olvas. Párizsba majd Poitiersbe megy, ahol van egy élő hitű evangéliumi közösség. Beszédet is tart, amelyben felhívja figyelmüket az evangélium tisztaságának a fontosságára. Bazelbe telepedik le, írással foglalkozik. Misét támadó plakátok jelentek meg Párizsban, ezért elrendelték az eretnekek letartóztatását, máglyán való elégetésüket. Kálvin felemeli hangját,

megírja és kiadja az Institutio Religionis Christianaet (A keresztyén vallás rendszere) című munkáját, amely hitvallást tartalmaz az igazi keresztyén hit mellett. Ezzel a munkájával Európa-szerte ismertté vált. Jár Rómába, majd Genfbe kerül, ahol a gyülekezet szervezéséhez kezdett, naponta tartott istentiszteletet, a főiskolán is tanít, átdolgozta és kibővítette az Institutiót, lefordította franciára és újból kiadta. A genfi tanács eltiltotta a prédikálástól, mert a Szentírásra hivatkozva megtagadta, hogy az úrvacsorát ne kenyérrel, hanem ostyával osszák. Strassburgba megy, megismerkedik Melanchton Fülöppel, Luther „jobb kezével”, akivel nagyon sok kérdésben egyetértettek, kivéve az úrvacsora kérdését. Lutherrel soha nem találkozott, de az nagyra becsülte Kálvint, és Isten

„kiváló apostolának” nevezte. A genfi tanács visszahívta, ahol 168 cikkelyből álló Egyházi Rendtartások címmel egy szabályzatot fogadtat el, amelybe részletesen rendelkezik a lelkészek, tanítók, vének, diakónusok munkakörével. Átdolgozta Kátéját kérdés-felelet alakban. Meggyűlik a baja a libertinusokkal, a tévtanítókkal.

1549-ben egységre jutott Zürichben az úrvacsora kérdésében Bullinger Henrikkel, aminek a bizonyossága a II. Helvét Hitvallás. Megalapítja a genfi főiskolát, ahol tanít. Diákjai kedvelik, angol, skót, holland, cseh, lengyel reformátorok kéri tanácsait. Súlyos betegségét türelemmel, lelki nyugalommal viselte, és 54 éves korában halt meg. Kívánsága szerint minden gyászbeszéd nélkül, egyszerű imával egy jeltelen sírba temették el.

Kálvin János építette ki a legtisztább teológiai rendszerré a reformáció tanításait, amit megvalósított a gyakorlati életben is. A francia származású svájci reformátor keresztyén tudós a „kálvinizmus” névadója.

Jelmondata: „Szívemet égő áldozatul neked adom uram”, ami a hűséges presbiteri szolgálat ösztönző példája lehet.

A képzést a helyi lelkipásztor, **Nt. Herdean Gyöngyi** imával és áldással zárta. Hálával és köszönettel tartozunk az előadó professzor úrnak, az ígét hirdető lelkipásztorasszonynak szolgálataukért Isten gazdag áldását kívánjuk további életükre. A résztvevő 60 presbiter Isten kegyelméből ismeretekkel meggazdagodva, lelkileg feltöltődve tértek haza hajlékába.

Lakatos Nella, kerületi jegyző

„...presbitereket állíts szolgálatba, ahogy meghagytam neked!” (Tit. 1,5b)

Pál apostol Tituszhoz intézett intelmével szólította és hívta meg Csendes Presbiteri Napra Nagybánya Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége presbiterterestevéit, lelkipásztorait 2021. augusztus 14-én Vámfalu egyházközség templomába.

Isten ígétét **Nt. Balla Gábor** helyi lelkipásztor hirdette Pál Tituszhoz intézett levelének 1,5 alapján. Kiemelte, hogy a presbiterek választásának, a presbitériumok működésének bibliai alapja van, nem újkeletű dolog a presbiterválasztás, a presbitériumok létezése, hiszen Pál apostol volt az, aki felhívta a pogányból keresztyénné lett Titusz munkatársának figyelmét erre a fontos szolgálatra. A presbiter szívére van helyezve a haladás és a megmaradás, e kettő együtt kell jelen legyen a szolgálatukban. A megválasztott presbitériumoknak legyen lelki erejük, gyakorlati érzékük, hogy megoldásokat találjanak a felvetődő problémákra és mindig a Szentírás tanításait kövessék.

Lakatos Nella egyházmegyei szövetségi elnök köszöntő szavaiban felhívta a jelenlevők figyelmét a presbiterválasztások fontosságára. Nem mindegy ki kerül az egyházközségek élére, mert a presbitériumok működése rányomja bélyegét az egyházközségek életére. Ez a tisztség áldozatvállalást igényel a megválasztottaktól, szolgálatai kiterjednek úgy a templom falain belül, mint a templomon kívülre is. Egyházmegyeink gondnokai, **Vicsai János** előadásában feleletet kaptunk a presbiterek szolgálatára, feladataira, kötelezettségeire vonat-

kozóan. Előadásának címe *Az áldozatvállaló presbiter.*

Az előadó három kérdést vetett fel és válaszolt meg:

1. Ki a presbiter, és hogyan lesz hívó egyháztagból presbiter?

2. A presbiter kötelességei, feladatai. A presbiteri szolgálat.

3. Mit jelent áldozatvállaló presbiternek lenni, illetve ki az áldozatvállaló presbiter?

Mindhárom kérdésre kimerítő, bibliai igékkel, példákkal alátámasztva kaptunk választ. Presbiteri küldetésünk fontosságát Vörösmarty Mihály: Mi dolgunk a világban? kérdésének feleletével fogalmazta meg: „Küzdeni, erőnk szerint a legnemesbékért”, hogy elmondhassuk tisztségünk idejének lejártaival: „ez jó multság, férfimunka volt.”

Legyünk Isten dicsőségének munkálói, kövessük Őt, legyünk az emberek, a gyülekezetek és az egész magyar közösség jótevői, nem feledve a kálvini jelszót: „Egyedül Istené a dicsőség! Soli Deo Gloria!”

Ezen figyelmeztető gondolatokkal fejezte be a főgondnok az előadását.

Előadás után kiscsoportos beszélgetésekre került sor. A beszélgetések témái kapcsolódtak az elhangzott elődashedoz, az előttünk álló választásokhoz, azok fontosságára és a presbiteri tisztség feladatainak megértésére irányultak. Pl.:

1. Milyen legyen és milyen ne legyen a presbiter?

2. Mit jelent számomra a presbiteri tisztség, mi a szépsége ennek a tisztségnek?

3. Mit tartunk fontosnak a presbiteri munkában?

4. Mit jelent „Viseljétek gondot a nyájra”? Mi a presbiter szolgálata a gyülekezetben?

5. Mit tanít a Biblia a presbiteri tisztségről? Mi a keresztyén küldetés lényege ma?

A beszélgetések végén levontuk a következtetéseket és megállapítottuk, hogy feladatunk követni és képviselni Isten üzenetét, aki erre a tisztségre rendelt bennünket. Bármiféle szolgálatunk csak akkor lehet hatásos, ha mi magunk élünk az evangéliummal és Krisztust hordozó emberek vagyunk. Soha ne feledjük, hogy a presbiterség nem társadalmi tisztség, ez csak Isten elhívott gyermekeinek való, és ennek legyünk tudatában jelölésnél és szavazásnál egyaránt-hívta fel a jelenlevők figyelmét az elnökasszony.

A találkozón **Haán Ágnes** presbiter felolvasta Füle Lajos: Presbiter című versét. Imaként és a sikeres választásokért könyörögve elhangzott Pecznik Pál: Presbiterválasztás című verse is.

Reményekkel és hittelelve, bízva Isten áldott jóságában, új erővel feltöltődve térünk otthonainkba, hogy elvégezzük az általa ránk bízottakat. Magunkkal vittük 1 Péter 5,1-3 verseinek szavait: „...*legeltessétek Isten közöttetek levő nyáját ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkedésből, hanem kézségesen... úgy, mint akik példaképei a nyájnak.*”

Isten áldása legyen egyházmegyeink minden régi és új presbiterén!

Lakatos Nella, egyházmegyei elnök

„Mert akik jól szolgálnak, szép tisztességet szereznek magoknak, és sok bizodalmat a Jézus Krisztusban való hitben.” (1 Tim.3,13)

Nagyvárad-Újvárosi Református Egyházközség temploma volt a színhelye 2021. aug. 28-án a 15. Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség évi konferenciájának. A tavalyi pandémiás év szigorításai miatt elmaradt a konferencia, így most pótoltuk azt.

Nt. Fehérvári István Csaba, Örvénd egyházközség lelkipásztora volt a nyitó áhitat igehirdetője, aki a Gal.6,2-5 igeversék alapján hirdette Isten ígését. A lelkipásztor kiemelte Pál apostol tanítását, a bennünket érő súlyokról, terhekről elmondván, hogy mindenki viselje alázattal, Istenbe bízva a maga terhét. De járjunk nyitott szemmel a gyülekezetünkbe, vegyük át mások terhét is, és együtt hordozzuk azokat, mert csak akkor tudjuk Jézus törvényét betölteni.

Tóth András szövetségi elnök köszöntő beszédét követően **Török Csaba Pál**, a Magyar Presbiteri Szövetség és a Debreceni Református Egyházközség Presbiteri Szövetség nevében Fil. 4,4 versével üdvözölte a megjelenteket kiemelve az összefogás fontosságát. **Pálfi József**, az Erdélyi Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke a presbiteri szolgálat szépségéről és az együttlétek fontosságáról beszélt. **Gyurkó Miklós**, Kárpátalja Református Presbiteri Szövetség elnöke a Zsid.13,17 versével köszöntötte a presbiterestvéreket elmondván, hogy a presbiter, ha példamutató a bűnbánatban, akkor jó a teherhordozásban is. Tóth András elnök **Ft. Csúry István** püspök úrral együtt átadták a Presbiteri Szolgálatért Díjat az elnök úrnak, hiszen a tavaszi közgyűlésen a járvány miatt nem lehetett jelen a díjkiosztáson.

A konferencia központi témája az eucharisztia és ennek kapcsán **Ft. Csúry István** püspök úr tartott előadást „Tanítás az Úrvacsoráról” címmel. Az előadásában beszélt az úrvacsora tartalmáról és formájáról. Az úrvacsora egy unió, a Krisztussal való misztikus, titokzatos egység. A kenyér elvevése az a pillanat az ember szívében, lelkében, hogy együtt vacsorázik Krisztussal és az lélekben való mennybe emelkedés, unió Krisztussal. A bor esetében érzékelni kell, hogy a kehelyben annak jegyei vannak, aki vérét adta az én bűnömért, a vér mossa el bennem titokzatosan a bűnt, és ez a csoda átvillan bennem annak vételekor. Tartalmi részéhez tartozik az is, hogy az úrvacsorázó embernek méltónak kell lenni, ami azt jelenti, hogy hívő ember vagyok bűneimmel együtt. A formai része az, amikor nem tudunk mit kezdeni az úrvacsora előkészítésével. Nem egy hét a bűnbánat, mert az végig húzódik az életünkön, de fontos, mert ilyenkor Isten leemeli a terhet az ember lelkéről – jegyzi meg az előadó. A külső dolgok lényegtelenek az úrvacsora vételekor - poharak nagysága, kenyér minősége - hanem az a fontos, hogy érezzem lélekben, hitben ott vagyok Jézus Krisztussal együtt abban a pillanatban.

Tóth András elnök ezen szavakkal köszöntötte meg a püspök úr szolgálatát: „Mi presbiterek, mint egyházi vezetők, a közjónak szolgálatába állva,

az Istentől kapott lehetőséggel és kötelességgel kell élnünk.”

Ravaszk László püspök úr közegyházi szolgálata címmel tartott előadást **Nt. Zsigmond József** nyugalmazott lelkipásztor. Előadásában bemutatta a püspök úr életét a bölcsőtől Budapestig, majd kitért szolgálati éveire és ismertette tevékenységét püspöksége idején, aki híres volt arról, hogy tisztán hirdette az evangéliumot, lenyűgöző szónoknak tartották, aki „sas volt a csivitelő verebek között”. Beszélt politikai tevékenységéről, üldözéséről, mellőzéséről, visszavonultságban töltött éveiről Leányfaluban.

Ravaszk László református lelkész, a Dunántúli református egyházkerület püspöke, a magyar protestantizmus példaadó egyénisége volt, egyháziró, aki népét szolgálta, a hűség példája volt, és aki Magyarország vándorprédikátorának vallotta magát. „Csoda csak a hit számára létezik, a csoda a világ szemlélete, mert a tény és dolgok mögött a közvetlenül ható Istent tapasztaljuk.” - ezzel a Ravaszk László-idézetével köszöntötte meg Tóth András elnök úr az előadást.

A konferencia munkálatait **Vaszil István** presbiter szavalata és **Nt. Herdean Gyöngyi** helyi lelkipásztor imája és áldása zárta.

Mindezért Istennek tartozunk köszönettel és hálával. Soli deo gloria!

Lakatos Nella, kerületi jegyző

Konferencia Piliscsabán

A 2021. szeptember 2-4 között megtartott konferencia témája egyrészt hálaadó visszatekintés a 30 év alatt megtett útra, másrészt előre tekintés a pandémia utáni presbiteri feladatokra, és hogy ebbe hogyan illeszkedik a Presbiteri Szövetség szolgálata.

Mészáros János

*Királyhágómelléki
RE PSZ missziói
titkára*

Az előadássorozat elkezdése előtt elnöki gyűlést hívott össze a Magyar Református Presbiteri Szövetség Elnöksége, ahol jelen voltak *Pályi József* az Erdélyi Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke, *Gyurkó Miklós* a Kárpátaljai Református Presbiteri Szövetség elnöke, *Tóth András* a Királyhágómelléki Református Presbiteri Szövetség elnöke és jómagam, mint a Királyhágómelléki PSZ missziói titkára. A házigazdák közül *dr. Vicián Miklós*, *Judák Endre*, *dr. Tóth János* és a Magyar Református PSZ új elnöke, *Bór Imre* fogadták a vendégeket.

A nyitó gyűlés fő témája az együttműködés folytatása az anyaországi és a határon túli Presbiteri Szövetségek között.

Maga a konferencia köszöntésekkel kezdődött, majd *Tóth András* a Királyhágómelléki PSZ elnöke beszámolt a 2020-as év tevékenységéről.

A köszöntések után a nyitó áhítatot *Tatai István* lelkipásztor tartotta az 1 János 1-3 versek alapján. Az igehirdetés üzenete: közösség Istennel és közösség egymással. Mit jelent a közösség szó vagyis koinónia? Koinónia görög szó, jelentése: anyagi javak és szenvedésben közösség, partnerség, teljes összekapcsolódás, egy szóval keresztyéni közösség. Az Újszövetségben körülbelül tizennyolcszor fordul elő a koinónia szó, az a közösség, amely keresztyének életét jellemzi. Megállapíthatjuk, milyen széles körű az a közösség, amely a keresztyének életét jellemzi. A keresztyének életében „koinónia” van Istennel (1 János 1-3). Itt meg kell jegyezzük, hogy ez a közösség erkölcsi feltételekhez van kötve. Azoknak nem lehet része, akik a sötétség útját választották (1 János 1-6). A keresztyén koinónia az a kötelék, amely a keresztyéneket egymáshoz és ugyanakkor Istenhez és Krisztushoz is köti.

Hogyan kerülhetünk ebbe a közösségbe? Az újjászületéssel- akik befogadták Őt, ez az újjászületés. Nem tudjuk ezt pontosan megmagyarázni, nekem kell biztos legyek abban, hogy ismerem az Urat, mert az Úr ismer engem.

Az áhítatot imádsággal és énektanulással zártuk.

Ezután *Nt. Tatai István* megtartotta előadását *A katolikus és protestáns egység és különbözőség* címmel. Miben vagyunk egyek római katolikusok és protestánsok?

Vannak dolgok amiben egyek vagyunk, mint pl. az Újszövetség 27 könyve, de az Ószövetségben vannak eltérések. Mindkét felekezet közös abban, hogy a Szentháromságot vallja, egyek vagyunk a keresztségben, az Ökumenikus Zsinatokban is többnyire, és a Hiszekegyet is tudjuk együtt mondani.

Miben vagyunk különbözőek? A Biblia értelmezésében, imádkozásban, megváltás és üdvözülés magyarázatában különbözőek vagyunk. A pápa és a bíboros tekintélye. A katolikusok tisztelik Szűz Máriát és a Szenteket. Templomaikban képek és szobrok vannak. A hívek kérik tőlük, hogy járjanak közben Istennél kérésük teljesítéséért, mi valljuk azt, hogy Istenhez kell imádkozni és egy a közben járó, Jézus Krisztus. A reformátusok nem tisztelik a szenteket megjelenítő szobrokat, templomaink dísztelenek. A katolikusok gyónnak, a reformátusok nem.

Az Ószövetség könyve a katolikusoknál 47 könyv, a miénk reformátusoké 37. Természetesen ezeken kívül is van különbözőség e két felekezet között.

Bogárdi Szabó István *A kereszt helye a református hitgyakorlatunkban* címmel tartott előadást. A kereszt jele kifejezi, hogy mit tett értünk Jézus. A református templom jelképe csillag vagy kakas, míg a katolikusoké a kereszt, a kehely a husziták jele volt. Az 1920-as években felvetődött a kereszt használata templomainkban, de elvetették.

Mit jelent a református keresztyénségben a kereszt jele? Krisztus keresztyének egyetlen üzenete van, hogy ő meghalt értünk és ez minden felekezetnek és embernek üzenet. A kereszthalál engedelmességre tanít bennünket, hogy mit tett értünk Jézus, és ugyanakkor vigasztal, ha üldöztetnek a hitünkért. A kereszt utal arra is, hogy Krisztus egyszeri áldozata megváltott minket bűneinktől. A szenvedés az eljövendő életre emlékeztet, elmélkedés, hogy mit kell nekem tenni, hogy ezt elnyerjem. Inkább legyen jó ismeretem, mint jó hírem.

Az előadások után átadták a *Kanizsai Pálfi János-díjat*, melyeket a határon túli PSZ-ek közül *Pályi József*, az Erdélyi RE PSZ elnöke és *Gyurkó Miklós*, a Kárpátaljai RE PSZ elnökei kaptak.

Isten áldása kísérje továbbra is a Presbiteri Szövetségek együttműködését és munkáját.

„Istennek pedig legyen hála az ő kimondhatatlan ajándékáért” (2Kor.9,15)

Illés Jenő,

a SzRE PSZ
elnöke

Istennek kell hálásak legyünk, mert az Ő ajándéka, hogy újból összegyűlhetünk és megtarthatuk presbiteri szövetségi konferenciánkat, ezúttal talán Egyházmegyénk legkisebb egyházközségében, Erdődön.

Nt. Kaszanetzki Csongor házigazda lelkész köszöntése után a nyitó áhitatot Nt. Szilágyi Balázs, a Szatmár-Láncos Egyházközség lelkésze tartotta, aki a Szent Biblia alapján arról beszélt, hogy már Mózes idején is szükségét látták, hogy a vezetők mellé segédeket kell állítani, mert nem képes minden terhet elviselni egymagában, és meg kell osztani a feladatokat. Az imádkozó Mózes megtanít, hogy harcaink a hegyen dőlnek el, vagyis az imádságnak meghatározó szerepe van életünkben. Csak imádságos lélekkel tudunk győztesek lenni a mindennapokban.

Ezek után Nt. Sipos Miklós nyugal-

mazott esperes a presbiterok szerepéről tartott előadást. Bibliai alapokra és egyháztörténetre hivatkozva elmondta, hogy már az 1555-ös Erdődi zsinat kimondta, hogy presbiterekre van szükség. Minden presbiter meg kell legyen győződve arról, hogy őt a gyülekezet által az Úr hívta el erre a szolgálatra. Az előadó hangsúlyozta, hogy a lelkipásztor és a presbiter együtt felelősek a gyülekezetért és a hit tisztaságáért. A presbiteri szolgálat nem díszállás, hanem szolgálat, a presbiter és a lelkipásztor nem versenytársak, hanem szolgatársak, és közösen az egyház minél jobb és hatékonyabb működéséért közösen mindent meg kell tenniük.

Dr. Király Lajos esperes előadásában beszélt arról, hogy a minél jobb és eredményesebb lelkigondozás folyamatába beletartozik a zene is, aztán beszélt a stresszről és az éneklésről, valamint a zene gyógyító szerepéről. Konferenciánkat megtisztelte jelenlétével Tóth András, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület

Presbiteri Szövetség elnöke, aki köszöntötte az egybegyűlteket, valamint a Nagybányai Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének néhány tagja Lakatos Nella elnökszenny vezetésével. Konferenciánkat kissé színesebbé tette pár szavazat is Besenyődi Judit előadásában. Végezetül Illés Jenő, a Presbiteri Szövetség elnöke megköszönte mindenkinek a szolgálatot, a jelenlétet s reményét fejezte ki az iránt, hogy az elhangzott előadások hasznosak és építőek voltak mindenki számára.

A konferenciát szeretetvendégség és kötetlen beszélgetések zárták.

Aldás, békesség Istentől!

„...Az pedig felelvén monda: Én elmegyek, uram; de nem méne el.” (Mt.21,30)

Kedves keresztyén testvéreim! Mint a címből is kiderül, egy szőlősgazda két fiáról van szó, ahol az apa megkéri a fiait, hogy menjenek a szőlőjébe munkálkodni. Az egyik azt mondja: nem megyek, de később megdölgolva magát mégis elmegy, a másik azt mondja: elmegyek, de végül is nem megy el.

Ezt a példázatot kell magunkban átgondolnunk akkor, amikor az Úr éppen ránk akar bízni szolgálatot az Ő anyaszentegyháza keretén belül. Presbiterválasztás közeledtével minden személynek, akit tisztségre jelölnek, magába kell szállnia és átgondolnia mindazokat a teendőket, amelyek elengedhetetlenek ezen tisztség betöltésénél.

A presbiternek állandóan kész kell állnia a rá kiszabott feladatok feltétel nélkül való teljesítésére, mert a presbiteri tisztség nem feljebbvalóság a többi hívekkel szembe, hanem a hívek alázasos kiszolgálása az anyaszentegyházban.

A presbiter az egyházközség lelki, szellemi és anyagi ügyeinek intézésében az egyházi önkormányzat gyakorlatában, és az egyházi fegyelem fenntartásában közreműködő egyházközségi tisztségviselő.

Kötelességei:

a) örökődik az ige hirdetés, a vallás tanítás és a gyülekezetépítés jó rendje fölött;

b) támogatja a lelkipásztort minden irányban egyházzvédő és egyházépítő munkájában;

c) részt vesz a presbitérium gyűlésin, tanácskozásain és mindenfajta pres-

biteri továbbképzőn;

d) közreműködik a presbitérium által alkotott bizottságokban, s külön megbízások esetén azok teljesítésében eljár;

e) buzdítja az egyházközség tagjait az egyház iránti kötelesegeik teljesítésére, a híveket szeretettel figyelmezteti Isten törvényeinek megtartására, megint azokat, akik rendetlenül élnek (1Tessz 5, 14);

f) rendszeresen látogatja az egyházközségnek felügyeletére bízott tagjait, különösen az elhagyottakat, betegeket, a lelkigondozói és missziói munkában a lelkipásztornak segít, látogatásairól a lelkipásztornak jelentést tesz;

g) mind magán-, mind családi életében az egyház iránti törhetetlen ragaszkodásával, tisztas magaviseletével, az istentiszteleten való buzgó részvétellel, a sákramentumokkal való éléssel az egyháztagok előtt példát mutat.

Amennyiben úgy érezzük, hogy ezeket magunkév tudjuk tenni, felemelt fejvel boldog szívvel kijelenthetjük: „Vállalom”.

Illés Jenő, a SzRE PSZ elnöke

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület

Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként

Szerkesztő bizottság: Veres Erzsébet sajtóreferens

Tóth András KRE PSZ - elnök

Lakatos Nella

(Elérhetőség/e-mail: veres_zsike@yahoo.com)

Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

